

Guidelines

Orientările 10/2020 privind restricțiile în temeiul articolului 23 din RGPD

Versiunea 2.1

Adoptate la 13 octombrie 2021

Tabelul versiunilor

Versiunea 1.0	15 decembrie 2020	Adoptarea orientărilor pentru consultarea publică
Versiunea 2.0	13 octombrie 2021	Adoptarea orientărilor în urma consultării publice
Versiunea 2.1	15 martie 2022	Schimbări legate de formatare

Cuprins

1	Introducere.....	5
2	Sensul restricțiilor	6
3	Cerințele de la articolul 23 alineatul (1) din RGPD	7
3.1	Respectarea esenței drepturilor și libertăților fundamentale	7
3.2	Măsuri legislative care stabilesc restricții și necesitatea de a fi previzibile (considerentul 41 și jurisprudența CJUE)	7
3.3	Temeiuri pentru aplicarea restricțiilor	9
3.3.1	Securitatea națională, apărarea și securitatea publică.....	9
3.3.2	Prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea sancțiunilor penale, inclusiv protejarea împotriva amenințărilor la adresa securității publice și prevenirea acestora.....	9
3.3.3	Alte obiective importante de interes public general.....	10
3.3.4	Protejarea independenței judiciare și a procedurilor judiciare.....	10
3.3.5	Prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a încălcării eticii în cazul profesiilor reglementate	11
3.3.6	Funcția de monitorizare, investigare sau reglementare legată de exercitarea autorității oficiale în cazurile menționate la articolul 23 literele (a)-(e) și (g) din RGPD	11
3.3.7	Protecția persoanei vizate sau a drepturilor și libertăților altora.....	11
3.3.8	Punerea în aplicare a pretențiilor de drept civil.....	11
3.4	Drepturile persoanelor vizate și obligațiile operatorului care pot fi restricționate	11
3.5	Testul privind necesitatea și proporționalitatea	12
4	Cerințele de la articolul 23 alineatul (2) din RGPD	13
4.1	Categoriile de date cu caracter personal.....	14
4.2	Domeniul de aplicare al restricțiilor.....	14
4.3	Garanții pentru a preveni abuzurile sau accesul sau transferul ilegal.....	14
4.4	Menționarea operatorului	15
4.5	Perioadele de stocare	15
4.6	Riscurile pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate.....	15
4.7	Dreptul de a fi informat cu privire la restricție, cu excepția cazului în care acest lucru aduce atingere scopului restricției.....	16
5	Consultarea autorităților de supraveghere [articolul 36 alineatul (4) și articolul 57 alineatul (1) litera (c) din RGPD].....	16
6	Nerespectarea cerințelor prevăzute la articolul 23 din RGPD de către un stat membru.....	17
7	Elemente specifice pentru operatori și persoanele împuternicite de operatori.....	17
7.1	Principiul responsabilității.....	17

7.2	Exercitarea drepturilor persoanelor vizate după ridicarea restricției.....	18
7.3	Nerespectarea de către operator a unei măsuri legislative care impune astfel de restricții	18
8	Concluzii	19
9	Anexă: Liste de verificare – articolul 23 din RGPD pe scurt.....	20
9.1	Cerințe prevăzute de articolul 23 alineatul (1) din RGPD.....	20
9.2	Cerințe prevăzute de articolul 23 alineatul (2) din RGPD.....	20

Comitetul European pentru Protecția Datelor,

având în vedere articolul 70 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

având în vedere Acordul privind SEE, în special anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018¹,

având în vedere articolele 12 și 22 din Regulamentul său de procedură,

A ADOPTAT URMĂTOARELE ORIENTĂRI

1 INTRODUCERE

1. Prezentul document are ca scop să ofere orientări cu privire la aplicarea articolului 23 din RGPD. Aceste orientări oferă o analiză aprofundată a criteriilor de aplicare a restricțiilor, a evaluărilor care trebuie să fie respectate, a modului în care persoanele vizate își pot exercita drepturile după ridicarea restricțiilor și a consecințelor încălcării articolului 23 din RGPD.
2. Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. Articolul 16 alineatul (2) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene mandatează Parlamentul European și Consiliul să stabilească normele privind protecția datelor cu caracter personal și normele referitoare la libera circulație a acestor date. RGPD protejează drepturile și libertățile persoanelor fizice și, în special, dreptul acestora la protecția datelor. Protecția datelor nu poate fi asigurată fără respectarea drepturilor și a principiilor prevăzute în RGPD (articolele 12-22 și articolul 34, precum și articolul 5, în măsura în care dispozițiile sale corespund drepturilor și obligațiilor prevăzute la articolele 12-22 din RGPD). Toate aceste drepturi și obligații se află în centrul dreptului fundamental la protecția datelor, iar aplicarea lor ar trebui să fie regula generală. În special, orice limitare a dreptului fundamental la protecția datelor trebuie să respecte articolul 52 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
3. Articolul 23 din RGPD ar trebui citit și interpretat în acest context. Acest articol este intitulat „Restricții”. Acesta prevede că, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, aplicarea anumitor dispoziții ale Regulamentului referitoare la drepturile persoanelor vizate și la obligațiile operatorilor poate fi restricționată în situațiile enumerate în acesta. Restricțiile ar trebui privite ca excepții de la regula generală care permite exercitarea drepturilor și impune obligațiile consacrate în RGPD². Ca

¹ Trimiterile la „statele membre” din prezentul document trebuie înțelese ca trimiteri la „statele membre ale SEE”.

² Aceste situații nu includ scenariile în care se aplică Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului.

atare, restricțiile ar trebui să fie interpretate în sens restrâns, să se aplice numai în circumstanțe specifice și numai atunci când sunt îndeplinite anumite condiții.

4. Chiar și în situații excepționale, protecția datelor cu caracter personal nu poate fi limitată în întregime. Aceasta trebuie menținută în toate măsurile de urgență, în conformitate cu articolul 23 din RGPD, contribuind astfel la respectarea valorilor generale ale democrației, statului de drept și drepturilor fundamentale pe care se întemeiază Uniunea: orice măsură luată de statele membre trebuie să respecte principiile generale de drept, esența drepturilor și libertăților fundamentale și nu este ireversibilă, iar operatorii de date și persoanele împuternicite de operatori trebuie să respecte în continuare normele de protecție a datelor.
5. În toate cazurile, atunci când dreptul Uniunii sau dreptul intern permite restricții privind drepturile persoanelor vizate sau obligațiile operatorilor (inclusiv ale operatorilor asociați³) și ale persoanelor împuternicite de operatori⁴, ar trebui remarcat faptul că principiul responsabilității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (2) din RGPD, este în continuare aplicabil. Aceasta înseamnă că operatorul este responsabil de respectarea cadrului UE de protecție a datelor, inclusiv a principiilor referitoare la prelucrarea datelor lor, și va putea să demonstreze persoanelor vizate acest lucru.
6. Atunci când stabilește restricții în temeiul articolului 23 din RGPD, legiuitorul UE sau național se asigură că acestea îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din Cartă și, în special, efectuează o evaluare a proporționalității, astfel încât restricțiile să se limiteze la ceea ce este strict necesar.

2 SENSUL RESTRICȚIILOR

7. Termenul „restricții” nu este definit în RGPD. Articolul 23 și considerentul 73 din RGPD enumeră numai condițiile în care se pot aplica restricții.
8. În prezentele orientări, termenul „restricții” va fi definit ca orice limitare a domeniului de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolele 12-22 și la articolul 34 din RGPD, precum și în dispozițiile corespunzătoare de la articolul 5, în conformitate cu articolul 23 din RGPD. O restricționare a unui drept individual trebuie să garanteze obiective importante, de exemplu protecția drepturilor și a libertăților altor persoane sau obiective importante de interes public general ale Uniunii sau ale unui stat membru, enumerate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD. Prin urmare, restricțiile privind drepturile persoanelor vizate pot apărea numai atunci când sunt în joc interesele enumerate⁵, iar aceste restricții vizează protejarea unor astfel de interese.
9. În consecință, motivele restricției trebuie să fie clare. Pentru a fi legale, restricțiile trebuie să fie prevăzute într-o măsură legislativă, să vizeze un număr limitat de drepturi ale persoanelor vizate și/sau obligații ale operatorului enumerate la articolul 23 din RGPD⁶, să respecte esența drepturilor și libertăților fundamentale în cauză, să constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate

³ În cazul operatorilor asociați, în special atunci când operatorii provin din state membre diferite, ar trebui avute în vedere și luate în considerare restricțiile aplicabile în conformitate cu articolul 23, astfel încât operatorii asociați să clarifice în acord rolurile care le revin.

⁴ Deși, de acum înainte, orientările se vor referi numai la „operatori”, recomandările sunt adresate, după caz, și persoanelor împuternicite de operatori.

⁵ Aceste interese sunt enumerate în mod exhaustiv la articolul 23 alineatul (1) din RGPD.

⁶ Există anumite drepturi care nu pot fi restricționate în temeiul articolului 23 din RGPD, cum ar fi dreptul de a depune o plângere la autoritatea de supraveghere (articolul 77 din RGPD).

democratică și să protejeze unul dintre motivele prevăzute la articolul 23 alineatul (1) din RGPD, astfel cum este descris mai jos.

10. În plus, astfel cum se menționează în considerentul 73 din RGPD, restricțiile ar trebui să fie conforme cu cerințele prevăzute în Cartă și în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.
11. Pe lângă restricțiile menționate la articolul 23, RGPD prevede, de asemenea, dispoziții referitoare la situații specifice de prelucrare în conformitate cu capitolul IX, în care statele membre pot prevedea prin lege măsuri specifice care afectează drepturile persoanelor vizate, cum ar fi excepții sau derogări (de exemplu, articolele 85 sau 89 din RGPD). Cu toate acestea, prezentele orientări nu abordează cazurile respective.
12. Limitarea domeniului de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolele 12-22 și la articolul 34 poate lua forme diferite, dar nu poate ajunge niciodată la o suspendare generală a tuturor drepturilor. Măsurile legislative care stabilesc restricții în temeiul articolului 23 din RGPD pot prevedea, de asemenea, întârzierea exercitării unui drept, exercitarea parțială a unui drept sau exercitarea limitată la anumite categorii de date sau posibilitatea de exercitare indirectă a unui drept prin intermediul unei autorități de supraveghere independente.

3 CERINȚELE DE LA ARTICOLUL 23 ALINEATUL (1) DIN RGPD

13. Articolul 23 alineatul (1) din RGPD enumeră o serie de cerințe, care sunt detaliate mai jos. Toate aceste cerințe trebuie îndeplinite pentru ca o măsură să fie invocată în mod legal.

3.1 Respectarea esenței drepturilor și libertăților fundamentale

14. Unul dintre principalele obiective ale legislației privind protecția datelor este de a consolida controlul persoanelor vizate asupra datelor cu caracter personal care le privesc. Orice restricție respectă esența dreptului restricționat. Aceasta înseamnă că restricțiile care sunt atât de semnificative și intruzive încât anulează conținutul de bază al unui drept fundamental nu pot fi justificate. În niciun caz, o excludere generală a drepturilor persoanelor vizate în ceea ce privește toate operațiunile de prelucrare a datelor sau anumite operațiuni de prelucrare a datelor ori în ceea ce privește anumiți operatori nu ar respecta esența dreptului fundamental la protecția datelor cu caracter personal, astfel cum este consacrat în Cartă. În cazul în care esența dreptului este compromisă, restricția este considerată ilegală, fără a fi necesar să se evalueze în continuare dacă servește unui obiectiv de interes general sau dacă îndeplinește criteriile de necesitate și proporționalitate.
15. Pentru a garanta acest control, persoanele vizate au o serie de drepturi în cadrul dreptului la protecția datelor, iar operatorul are o serie de obligații față de persoana vizată, prevăzute la articolele 12-22 și la articolul 34 din RGPD, precum și la articolul 5, în măsura în care dispozițiile sale corespund drepturilor și obligațiilor prevăzute la articolele 12-22 din RGPD. Articolul 23 din RGPD ar trebui citit și interpretat în acest context.

3.2 Măsuri legislative care stabilesc restricții și necesitatea de a fi previzibil (considerentul 41 și jurisprudența CJUE)

16. Cerința privind o măsură legislativă implică faptul că operatorii se pot baza pe o restricție prevăzută la articolul 23 din RGPD numai în măsura în care aceasta a fost specificată în dreptul Uniunii sau în dreptul intern. Fără măsura legislativă corespunzătoare, operatorii nu se pot baza în mod direct pe motivele enumerate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD. Considerentul 41 din RGPD prevede că „[o]ri de câte ori prezentul Regulament face trimitere la un temei juridic sau la o măsură legislativă, aceasta nu

necesită neapărat un act legislativ adoptat de către un parlament, fără a aduce atingere cerințelor care decurg din ordinea constituțională a statului membru în cauză. Cu toate acestea, un astfel de temei juridic sau o astfel de măsură legislativă ar trebui să fie clară și precisă, iar aplicarea acesteia ar trebui să fie previzibilă pentru persoanele vizate de aceasta, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene [...] și a Curții Europene a Drepturilor Omului”⁷.

17. Potrivit articolului 52 alineatul (1) din Cartă, orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin Cartă trebuie să fie „prevăzută de lege”. Acest lucru reflectă expresia „prevăzut de lege” de la articolul 8 alineatul (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului⁸, ceea ce nu înseamnă numai respectarea dreptului intern, ci se referă și la calitatea acestui drept, fără a aduce atingere naturii actului, care impune ca acesta să fie compatibil cu statul de drept. În special, dreptul intern trebuie să fie **suficient de clar în ceea ce privește termenii săi pentru a le oferi persoanelor fizice o indicație adecvată cu privire la circumstanțele și condițiile în care operatorii sunt împuterniciți să recurgă la astfel de restricții**. Același standard strict ar trebui aplicat pentru orice restricție care ar putea fi impusă de statele membre. În concordanță cu RGPD și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), este, într-adevăr, esențial ca măsurile legislative care urmăresc să restrângă domeniul de aplicare al drepturilor persoanelor vizate sau al obligațiilor operatorului să fie previzibile pentru persoanele vizate.
18. Deși orice măsură legislativă trebuie, în orice caz, să fie adaptată la obiectivul urmărit și să îndeplinească criteriul previzibilității, o măsură legislativă care stabilește dispozițiile privind aplicarea restricțiilor în temeiul articolului 23 din RGPD nu trebuie întotdeauna să fie limitată în timp sau legată de o anumită perioadă.
 - a. În unele cazuri, restricția nu este legată în mod specific de un interval de timp, deoarece motivul pentru care restricția trebuie să fie protejată prin măsura legislativă nu este limitat în timp în sine. Având în vedere principiul necesității și al proporționalității, este necesar să se asigure că astfel de măsuri legislative se referă la asigurarea unui motiv de restricție în mod constant sau permanent, într-o societate democratică. De exemplu, o măsură legislativă care limitează domeniul de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolele 12-22 și la articolul 34, pentru garantarea protecției independenței judiciare și a procedurilor judiciare, poate fi considerată, de exemplu, ca îndeplinind un obiectiv continuu într-o societate democratică și, prin urmare, nu poate fi limitată în timp.

⁷ Tipul de măsuri legislative avute în vedere trebuie să fie în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern. În funcție de gradul de interferență a restricției, ar putea fi necesară o anumită măsură legislativă la nivel național, ținând seama de nivelul de normă.

⁸ A se vedea, în special, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 septembrie 2010 în cauza Sanoma Uitgevers B.V./Țările de Jos, EC:ECHR:2010:0914JUD003822403, punctul 83: „Mai mult, în ceea ce privește termenul «în conformitate cu lege» și «prevăzut de lege», care figurează la articolele 8-11 din Convenție, Curtea observă că a înțeles întotdeauna termenul «lege» în sensul său «material», și nu în sensul său «formal»; acesta a inclus atât «dreptul scris», care cuprinde atât texte de rang infralegislativ, cât și acte de reglementare adoptate de un ordin profesional, prin delegare de către legiuitor în cadrul competenței normative autonome a acestuia, și «dreptul nescris». «Legea» trebuie să fie înțeleasă ca incluzând textul scris și «dreptul elaborat» de instanțe. În concluzie, «legea» este dispoziția în vigoare, astfel cum a fost interpretată de instanțele competente”. În ceea ce privește noțiunea „prevăzut de lege”, criteriile elaborate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului ar trebui utilizate astfel cum se sugerează în Concluziile avocatului general al CJUE în cauzele conexe C-203/15 și C-698/15, Tele2 Sverige AB, ECLI:EU:C:2016:572, punctele 137-154 sau în cauza C-70/10, Scarlet Extended, ECLI:EU:C:2011:255, punctul 99.

- b. În alte cazuri, motivul care justifică menținerea restricției este în sine limitat în timp și, prin urmare, măsura legislativă ar trebui să prevadă o limitare în timp pentru a îndeplini criteriul previzibilității. De exemplu, în cazul în care se adoptă restricții în contextul unei stări de urgență pentru a proteja sănătatea publică, CEPD consideră că restricțiile, impuse pentru o durată care nu este limitată în timp în mod precis, nu îndeplinesc criteriul previzibilității, inclusiv atunci când o astfel de restricție se aplică retroactiv sau face obiectul unor condiții nedefinite⁹.

- 19. Această legătură între restricțiile prevăzute și obiectivul urmărit ar trebui să fie clar stabilită și demonstrată în măsura legislativă în cauză sau în documente suplimentare. De exemplu, simpla existență a unei pandemii nu este un motiv suficient pentru a prevedea vreo restricționare a drepturilor persoanelor vizate; mai degrabă, orice restricție contribuie în mod clar la protejarea unui obiectiv important de interes public general al Uniunii sau al unui stat membru.

3.3 Temeiuri pentru aplicarea restricțiilor

- 20. Pentru a adopta o măsură legislativă pentru restricții și pentru a aplica o restricție într-un caz concret, trebuie să fie îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții prevăzute la articolul 23 alineatul (1) din RGPD. Această listă este exhaustivă, ceea ce înseamnă că restricțiile nu pot fi aplicate în alte condiții decât cele enumerate mai jos.
- 21. Legătura dintre restricțiile prevăzute și obiectivul urmărit ar trebui să fie clar precizată în măsura legislativă.

3.3.1 Securitatea națională, apărarea și securitatea publică

- 22. O restricționare a drepturilor persoanelor vizate poate avea ca obiectiv garantarea securității naționale sau publice și/sau a apărării statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din RGPD.
- 23. În plus, securitatea publică include protecția vieții umane, în special ca răspuns la dezastre naturale sau provocate de om.

3.3.2 Prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea sancțiunilor penale, inclusiv protejarea împotriva amenințărilor la adresa securității publice și prevenirea acestora

- 24. În anumite cazuri, furnizarea de informații persoanelor vizate care fac obiectul investigării ar putea pune în pericol succesul investigării respective. Prin urmare, ar putea fi necesară restricționarea dreptului la informare sau a altor drepturi ale persoanei vizate, în temeiul articolului 23 alineatul (1) litera (d) din RGPD. Acest lucru este relevant, de exemplu, în cadrul combaterii spălării de bani sau al activităților laboratoarelor criminalistice¹⁰.
- 25. Cu toate acestea, în conformitate cu jurisprudența CJUE, informațiile omise nu pot fi furnizate decât din momentul în care acestea nu pot compromite anchetele desfășurate¹¹. Aceasta înseamnă că persoanei vizate ar trebui să i se transmită cât mai curând posibil o notificare specifică (personalizată) privind protecția datelor, în care să se precizeze diferitele drepturi, cum ar fi de acces, rectificare etc.

⁹ A se vedea, de asemenea, punctul 46 de mai jos.

¹⁰ Considerentul 19 din RGPD.

¹¹ Avizul 1/15 al CJUE (Marea Cameră) privind Proiectul de Acord între Canada și Uniunea Europeană referitor la datele din registrul cu numele pasagerilor (PNR), 26 iulie 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

26. De asemenea, obiectivul de a garanta siguranța publică include protecția vieții oamenilor, în special ca răspuns la dezastre naturale sau provocate de om¹².

3.3.3 Alte obiective importante de interes public general

27. Articolul 23 alineatul (1) litera (e) din RGPD menționează la alte obiective importante de interes public general ale Uniunii sau ale unui stat membru un interes economic sau financiar important, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal și în domeniul sănătății publice și al securității sociale. Aceasta poate viza, de exemplu, menținerea de registre publice din motive de interes public general sau prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal arhivate pentru a transmite informații specifice legate de comportamentul politic în perioada regimurilor fostelor state totalitare¹³. Cu toate acestea, costurile suportate ca urmare a furnizării de informații și, prin urmare, sarcina financiară asupra bugetelor publice nu sunt suficiente pentru a justifica un interes public în a restricționa drepturile persoanelor vizate. De exemplu, o administrație fiscală directă poate impune restricții privind drepturile de acces ale persoanei vizate în cazul în care aceasta face obiectul unei investigații conduse de administrația fiscală ca parte a obligațiilor sale legale, în măsura în care acest acces ar pune în pericol investigația în curs. Cu toate acestea, o astfel de restricție ar trebui să fie limitată la timpul necesar pentru investigația respectivă și ar trebui să fie ridicată de îndată ce administrația fiscală finalizează investigația. Persoana vizată ar trebui să fie informată fără întârziere și să i se comunice justificările cuprinse în decizia operatorului și cu privire la data de la care își poate exercita din nou dreptul de acces. De asemenea, ar trebui asigurate garanții adecvate, cum ar fi, de exemplu, un acces indirect¹⁴ – atunci când acest lucru este prevăzut în dreptul intern – astfel încât să se asigure posibilitatea ca o autoritate independentă să verifice legalitatea prelucrării.
28. Pentru a asigura obiectivul de interes public general privind accesibilitatea legii, o administrație publică poate impune restricții privind dreptul de a se opune prelucrării datelor cu caracter personal pseudonimizate pentru elaborarea unui document de referință și a unor informații care să identifice, în funcție de tipul de prejudiciu, sumele solicitate și oferite de părțile la un litigiu, precum și sumele alocate victimelor cu titlu de despăgubire pentru vătămarea fizică a acestora în hotărârile judecătorești pronunțate în urma unei căi de atac de către instanțele administrative și civile. Astfel de restricții se pot impune dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din RGPD și, în special, prin punerea în aplicare a unor garanții precum aproximarea cuantumulor despăgubirilor, ștergerea prenumelor și numelor de familie ale părților la litigiu și pseudonimizarea datelor cu caracter personal prelucrate.

3.3.4 Protejarea independenței judiciare și a procedurilor judiciare

29. Articolul 23 alineatul (1) litera (f) din RGPD prevede, de asemenea, necesitatea de a se restricționa anumite drepturi sau obligații ale operatorului, pentru a proteja independența judiciară și procedurile judiciare.
30. Domeniul de aplicare al acestor restricții ar trebui aliniat la legislația națională care reglementează aceste aspecte.

¹² Considerentul 73 din RGPD.

¹³ Considerentul 73 din RGPD.

¹⁴ Și anume, persoana vizată poate solicita autorității de supraveghere competente să efectueze controalele și verifcăările necesare ale informațiilor referitoare la persoana vizată. Un astfel de acces indirect poate fi instituit, de exemplu, pentru a proteja securitatea națională, apărarea sau securitatea publică. Autoritatea de supraveghere poate apoi să acceseze și să verifice informațiile și, dacă este cazul, poate solicita rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal prelucrate.

3.3.5 Prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a încălcării eticii în cazul profesiilor reglementate

31. Articolul 23 alineatul (1) litera (g) din RGPD menționează încălcarea eticii în cazul profesiilor reglementate, cum ar fi medicii și avocații.
32. Acestea sunt cazurile în care o investigație nu se referă, în principiu, la infracțiuni, întrucât, atunci când investigația privește o infracțiune, ar fi aplicabil motivul prevăzut la punctul 3.3.2.

3.3.6 Funcția de monitorizare, investigare sau reglementare legată de exercitarea autorității oficiale în cazurile menționate la articolul 23 literele (a)-(e) și (g) din RGPD

Motivul de restricționare menționat la articolul 23 alineatul (2) litera (h) din RGPD se referă la o posibilă limitare în situația în care există o inspecție sau un exercițiu de monitorizare sau o funcție de reglementare legată, chiar dacă doar ocazional, de exercitarea autorității publice în cazurile menționate la punctele 3.3.1-3.3.3 și 3.3.5.

3.3.7 Protecția persoanei vizate sau a drepturilor și libertăților altora

33. Articolul 23 alineatul (1) litera (i) din RGPD se referă la un motiv de restricționare care vizează protecția persoanei vizate sau a drepturilor și libertăților altora.
34. O restricție privind protejarea drepturilor și a libertăților altora poate fi ilustrată printr-un exemplu de anchetă administrativă și/sau procedură disciplinară sau investigație privind acuzațiile de hărțuire la locul de muncă. În acest caz, o măsură legislativă poate prevedea că persoana care face obiectul unei anchete sau al unei proceduri disciplinare poate fi supusă unei limitări a dreptului său de acces, în cazul în care identitatea unei presupuse victime sau a unui martor sau a unui avertizor de integritate nu poate fi dezvăluită pentru a o/îl proteja de represalii. De asemenea, dreptul de acces al victimei sau al martorului poate fi limitat pentru a se asigura respectarea drepturilor la viață privată și la protecția datelor pentru persoana care face obiectul unei anchete sau al unei proceduri disciplinare.

3.3.8 Punerea în aplicare a pretențiilor de drept civil

35. Articolul 23 alineatul (1) litera (j) din RGPD include, de asemenea, punerea în aplicare a pretențiilor de drept civil ca motiv de restricționare. În timp ce articolul 23 alineatul (1) litera (j) din RGPD permite limitări pentru protejarea intereselor individuale ale unei (potențiale) părți într-un litigiu, articolul 23 alineatul (1) litera (f) din RGPD permite limitări pentru protejarea procedurilor judiciare în sine, precum și a normelor procedurale aplicabile.

3.4 Drepturile persoanelor vizate și obligațiile operatorului care pot fi restricționate

36. În conformitate cu articolul 23 din RGPD, numai articolele 12-22, articolul 34 din RGPD, precum și articolul 5, în măsura în care dispozițiile sale corespund drepturilor și obligațiilor prevăzute la articolele 12-22, pot fi restricționate.
37. Restricțiile privind obligațiile se referă la restricții ale principiilor referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal în măsura în care dispozițiile articolului 5 corespund obligațiilor prevăzute la articolele 12-22 din RGPD și la informarea persoanelor vizate cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal (articolul 34 din RGPD). Articolul 5 din RGPD, care stabilește principiile referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal, este unul dintre cele mai importante articole din RGPD. Restricțiile privind principiile de protecție a datelor trebuie să fie justificate în mod corespunzător de o situație excepțională, cu respectarea esenței drepturilor și a libertăților

fundamentale în cauză și în urma unui test privind necesitatea și proporționalitatea¹⁵ (a se vedea secțiunea 3.5 de mai jos). Ar trebui remarcat faptul că articolul 5 din RGPD poate fi restricționat numai în măsura în care dispozițiile sale corespund drepturilor și obligațiilor prevăzute la articolele 12-22 din RGPD.

38. Restricțiile privind drepturile se referă la dreptul la transparența informațiilor (articolul 12 din RGPD), dreptul la informare (articolele 13 și 14 din RGPD), dreptul de acces (articolul 15 din RGPD), dreptul la rectificare (articolul 16 din RGPD), dreptul la ștergerea datelor (articolul 17 din RGPD), dreptul la restricționarea prelucrării (articolul 18 din RGPD), obligația de notificare privind rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal sau restricționarea prelucrării (articolul 19 din RGPD), dreptul la portabilitatea datelor (articolul 20 din RGPD), dreptul la opoziție (articolul 21 din RGPD), dreptul de a nu face obiectul unui proces decizional individual automatizat (articolul 22 din RGPD).
39. Aceasta înseamnă că orice alte drepturi ale persoanelor vizate – cum ar fi dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere (articolul 77 din RGPD) – sau alte obligații ale operatorilor nu pot fi restricționate.

3.5 Testul privind necesitatea și proporționalitatea

40. Restricțiile sunt legale numai atunci când constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (1) din RGPD. Aceasta înseamnă că restricțiile trebuie să treacă un test privind necesitatea și proporționalitatea pentru a fi în conformitate cu RGPD¹⁶. Testul privind necesitatea și proporționalitatea ar trebui efectuat înainte ca legiuitorul să decidă să prevadă o restricție.
41. Obiectivul care trebuie asigurat oferă contextul în care poate fi evaluată necesitatea măsurii. Prin urmare, este important să se identifice obiectivul suficient de detaliat pentru a permite evaluarea necesității măsurii. De exemplu, în cazul în care, în cadrul procedurilor administrative, este necesar să se restricționeze o parte a investigației, dar unele informații pot fi deja divulgate persoanelor vizate, atunci informațiile respective ar trebui să fie furnizate persoanei respective. Jurisprudența CJUE aplică un test strict al necesității pentru orice limitare a exercitării drepturilor la protecția datelor cu caracter personal și la respectarea vieții private în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal: „derogările și limitările protecției datelor [...] [trebuie] să fie efectuate în limitele strictului necesar.”¹⁷. CEDO aplică un test al strictei necesități în funcție de context și de toate circumstanțele existente, cum ar fi în ceea ce privește măsurile de supraveghere secretă¹⁸.
42. În cazul în care acest test este îndeplinit, se va evalua proporționalitatea măsurii avute în vedere. În cazul în care proiectul de măsură nu trece testul necesității, nu este necesar să se examineze

¹⁵ A se vedea [Orientările Autorității Europene pentru Protecția Datelor \(AEPD\) – „Assessing the necessity of measures that limit the fundamental right to the protection of personal data: A Toolkit” \(Ghid de evaluare a necesității unor măsuri care limitează dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal\)](#), [Orientările AEPD privind evaluarea proporționalității măsurilor care limitează drepturile fundamentale la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal](#) și [Ghidul rapid al AEPD privind necesitatea și proporționalitatea](#).

¹⁶ În cadrul misiunii autorităților de supraveghere și pentru a asigura securitatea juridică, este recomandabil ca testul privind proporționalitatea și necesitatea să fie documentat. Autoritățile de supraveghere pot solicita documente suplimentare.

¹⁷ A se vedea Hotărârea CJUE din 16 decembrie 2008 în cauza C-73/07, Tietosuoja ja valtuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy, ECLI:EU:C:2008:727, punctul 56.

¹⁸ A se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Szabo și Vissy/Ungaria, 12 ianuarie 2016, punctul 73.

proportionalitatea acestuia. O măsură care nu s-a dovedit a fi necesară nu ar trebui propusă decât după ce a fost modificată pentru a îndeplini cerința necesității.

43. Testul privind necesitatea și proportionalitatea implică, de regulă, evaluarea riscurilor la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate. Riscurile la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate sunt detaliate la punctul 4.7 din prezentele orientări.
44. În conformitate cu principiul proportionalității, conținutul măsurii legislative nu poate depăși ceea ce este strict necesar pentru a proteja obiectivele enumerate la articolul 23 alineatul (1) literele (a)-(j) din RGPD. Prin urmare, restricția trebuie să fie de natură să contribuie la realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză și să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea acestor obiective. În conformitate cu jurisprudența CJUE, articolul 23 din RGPD nu poate fi interpretat ca fiind de natură să confere statelor membre competența de a submina respectarea vieții private, fără a ține seama de articolul 7 din Cartă sau de oricare dintre celelalte garanții consacrate în aceasta. În special, puterea pe care articolul 23 alineatul (1) din RGPD o conferă statelor membre nu poate fi exercitată decât cu respectarea cerinței proportionalității, potrivit căreia derogările de la protecția datelor cu caracter personal și limitările acestora trebuie să fie efectuate în limitele strictului necesar¹⁹.
45. O măsură de restricționare propusă ar trebui să fie susținută de dovezi care să descrie problema care trebuie abordată prin măsura respectivă, modul în care aceasta va fi abordată și motivul pentru care măsurile existente sau mai puțin intruzive nu o pot aborda în mod suficient. Există, de asemenea, o cerință de a demonstra modul în care orice intervenție sau restricție propusă răspunde efectiv obiectivelor de interes general ale statului și ale UE sau necesității de a proteja drepturile și libertățile celorlalți. Restricționarea drepturilor în materie de protecție a datelor va trebui să se concentreze asupra riscurilor specifice.
46. De exemplu, dacă restricțiile contribuie la protejarea sănătății publice într-o stare de urgență, CEPD consideră că restricțiile trebuie să fie limitate strict în ceea ce privește domeniul de aplicare (de exemplu, scopul, drepturile persoanelor vizate sau categoriile de operatori în cauză) și timpul. În special, acestea trebuie să se limiteze la perioada stării de urgență. Drepturile persoanelor vizate pot fi restricționate, dar nu negate.

4 CERINȚELE DE LA ARTICOLUL 23 ALINEATUL (2) DIN RGPD

47. În conformitate cu jurisprudența CJUE, orice măsură legislativă adoptată în temeiul articolului 23 alineatul (1) din RGPD trebuie, în special, să respecte cerințele specifice stabilite la articolul 23 alineatul (2) din RGPD²⁰. Articolul 23 alineatul (2) din RGPD prevede că măsurile legislative care impun restricții asupra drepturilor persoanelor vizate și a obligațiilor operatorilor conțin, după caz, dispoziții

¹⁹ Hotărârea CJUE din 6 octombrie 2020, La Quadrature du Net și alții, cauzele conexe C-511/18, C-512/18 și C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, punctul 210. De exemplu, în ceea ce privește stocarea datelor de către furnizorii de acces la servicii de comunicații publice online și furnizorii de servicii de stocare-hosting, CJUE a concluzionat, la punctul 212, că „[a]rticolul 23 alineatul (1) din [RGPD], citit în lumina articolelor 7, 8 și 11, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Cartă, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune furnizorilor de acces la servicii de comunicații publice online și furnizorilor de servicii de stocare-hosting stocarea generalizată și nediferențiată printre altele a datelor cu caracter personal aferente acestor servicii.”

²⁰ Hotărârea CJUE din 6 octombrie 2020, La Quadrature du Net și alții, cauzele conexe C-511/18, C-512/18 și C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, punctul 209.

specifice privind o serie de criterii enumerate mai jos. Ca regulă, toate cerințele detaliate mai jos ar trebui să fie incluse în măsura legislativă care impune restricții în temeiul articolului 23 din RGPD.

48. Excepțiile de la această regulă, bazate pe faptul că una sau mai multe dispoziții de la articolul 23 alineatul (2) din RGPD nu sunt relevante în ceea ce privește măsura legislativă care prevede restricționarea drepturilor persoanelor vizate, trebuie să fie justificate în mod corespunzător de către legiuitor. Interpretarea dată de CEPD expresiei „dacă este cazul” de la articolul 23 alineatul (2) din RGPD depinde de circumstanțe.
49. Articolul 23 alineatul (2) litera (a) din RGPD menționează scopurile prelucrării sau ale categoriilor de prelucrare ca fiind una dintre dispozițiile specifice care trebuie menționate în orice măsură legislativă care restricționează drepturile persoanelor vizate sau obligațiile operatorilor. În conformitate cu considerentul 8 din RGPD, motivul restricției ar trebui să fie inteligibil pentru persoanele cărora li se aplică. Acest lucru implică, de asemenea, o înțelegere clară a modului și a momentului în care se poate aplica restricția.
50. De exemplu, legislația națională privind prevenirea și investigarea încălcărilor eticii în cazul profesiilor reglementate ar putea prevedea că, atunci când divulgarea faptului că o persoană face obiectul unei investigații pentru o încălcare gravă poate aduce prejudicii scopului investigației, informațiile nu pot fi divulgate persoanei vizate pentru o perioadă limitată de timp.
51. Posibilele scopuri ale prelucrării trebuie să fie legate de motivele restricțiilor menționate la punctul 3.3 din prezentele orientări.
52. Ar trebui să se precizeze că, uneori, exercitarea drepturilor persoanelor vizate îi ajută pe operatori să își îndeplinească funcția. De exemplu, dreptul la rectificare poate contribui la calitatea datelor.

4.1 Categoriile de date cu caracter personal

53. Articolul 23 alineatul (2) litera (b) din RGPD prevede că acele categorii de date cu caracter personal care fac obiectul unor restricții trebuie să fie indicate în măsura legislativă care prevede restricțiile respective²¹.
54. În aceeași ordine de idei, restricțiile privind categoriile speciale de date cu caracter personal pot avea un impact mai mare asupra persoanelor vizate și, prin urmare, măsura legislativă care stabilește o astfel de restricție ar trebui să menționeze categoriile speciale de date în cauză.

4.2 Domeniul de aplicare al restricțiilor

55. Articolul 23 alineatul (2) litera (c) din RGPD prevede că domeniul de aplicare al restricțiilor trebuie să fie, de asemenea, specificat, și anume drepturile care sunt vizate și măsura în care acestea vor fi limitate, de exemplu, că o restricție se referă numai la dreptul la restricționarea prelucrării (articolul 18 din RGPD) sau că poate viza accesul, rectificarea și ștergerea.

4.3 Garanții pentru a preveni abuzurile sau accesul sau transferul ilegal

56. Articolul 23 alineatul (2) litera (d) din RGPD prevede că măsura legislativă include garanții pentru a preveni abuzurile sau accesul sau transferul ilegal. Aceasta se referă în special la măsurile organizatorice și/sau tehnice²² care sunt necesare pentru a evita încălcările sau transferurile ilegale,

²¹ Atunci când este posibil, operatorul poate merge mai departe și poate enumera elementele de date specifice cărora li se poate aplica restricționarea drepturilor, cum ar fi rezultatele preliminare ale unei investigații, o decizie de deschidere a unei anchete etc.

²² A se vedea [Orientările 4/2019 ale CEPD cu privire la articolul 25 privind protecția datelor începând cu momentul conceperii și în mod implicit.](#)

cum ar fi stocarea în condiții de siguranță a documentelor fizice. De exemplu, în unele state membre, exercitarea drepturilor în ceea ce privește prelucrarea efectuată în sectoare specifice poate fi exercitată prin mediere efectuată de către autoritatea națională de supraveghere a protecției datelor („AS”).

57. Măsura legislativă poate viza, de asemenea, măsurile periodice de revizuire a unei anumite decizii privind restricțiile. Legiutorul poate propune ca fiecare restricție pusă în aplicare de operator să fie revizuită periodic pentru a se asigura că justificarea acesteia este încă valabilă.

4.4 Menționarea operatorului

58. Articolul 23 alineatul (2) litera (e) din RGPD prevede că măsura legislativă trebuie să menționeze cine este operatorul sau care sunt categoriile de operatori. Această menționare a operatorilor în cadrul măsurii legislative nu numai că favorizează securitatea juridică în ceea ce privește responsabilitatea pentru operațiunile de prelucrare în legătură cu restricțiile, ci permite, de asemenea, persoanelor vizate să știe cui să se adreseze atunci când își exercită drepturile, odată ce restricția este ridicată.

4.5 Perioadele de stocare

59. Articolul 23 alineatul (2) litera (f) din RGPD prevede că măsura legislativă trebuie să includă o dispoziție specifică privind perioadele de stocare și garanțiile aplicabile având în vedere natura, domeniul de aplicare și scopurile prelucrării sau ale categoriilor de prelucrare. De exemplu, perioada de păstrare ar putea fi calculată ca durata operațiunii de prelucrare plus timpul suplimentar în cazul unor eventuale litigii.

4.6 Riscurile pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate

60. Articolul 23 alineatul (2) litera (g) din RGPD prevede că măsura legislativă trebuie să includă riscurile pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate pe care le implică restricțiile. Acesta este un pas foarte important, care contribuie la testul privind necesitatea și proporționalitatea restricțiilor.
61. Scopul acestei evaluări a riscurilor pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate este dublu. Pe de o parte, oferă o imagine de ansamblu a impactului potențial al restricțiilor asupra persoanelor vizate. Pe de altă parte, oferă elemente pentru testul privind necesitatea și proporționalitatea restricțiilor. În acest sens și dacă este cazul, ar trebui luată în considerare o evaluare a impactului asupra protecției datelor („EIPD”) ²³.
62. Legiutorul ar trebui să evalueze riscurile pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate din perspectiva persoanelor vizate. Nu este întotdeauna obligatoriu să se efectueze o EIPD, însă riscurile concrete pentru persoanele vizate – cum ar fi crearea eronată de profiluri care duce la discriminare, reducerea demnității umane ²⁴, libertatea de exprimare, dreptul la viață privată și la protecția datelor ²⁵, un impact mai mare asupra categoriilor vulnerabile (cum ar fi copiii sau persoanele cu handicap), pentru a menționa câteva dintre acestea – pot fi menționate în măsura legislativă, dacă este cazul.

²³ A se vedea, de asemenea, Orientările Grupului de lucru „Articolul 29” privind evaluarea impactului asupra protecției datelor (EIPD) și modul în care se determină dacă prelucrarea este „susceptibilă să genereze un risc ridicat” în sensul Regulamentului 2016/679, wp248rev.01, a probate de CEPD la 25 mai 2018.

²⁴ Demnitatea umană este un drept protejat de articolul 1 din Cartă.

²⁵ Articolele 7 și 8 din Cartă.

63. Atunci când se furnizează o astfel de evaluare, CEPD consideră că este necesar să o includă în considerentele sau în expunerea de motive a actului legislativ²⁶ ori în evaluarea impactului²⁷.

4.7 Dreptul de a fi informat cu privire la restricție, cu excepția cazului în care acest lucru aduce atingere scopului restricției

64. Articolul 23 alineatul (2) litera (h) din RGPD prevede că persoanele vizate sunt informate cu privire la restricție, cu excepția cazului în care acest lucru poate aduce atingere scopului restricției. Aceasta înseamnă că persoanele vizate ar trebui să fie informate cu privire la restricționarea dreptului lor la informare, ca regulă. În acest scop, o notificare generală privind protecția datelor poate fi suficientă.
65. De exemplu, în cazul în care o persoană vizată solicită în mod specific exercitarea unui anumit drept într-un moment foarte delicat al unei anumite investigații administrative, persoana vizată ar trebui, dacă este posibil, să fie informată cu privire la motivele restricției. Cu toate acestea, în cazul în care informarea persoanei vizate cu privire la motivele restricției ar duce la anularea efectului restricției (și anume, ar împiedica efectele preliminare ale investigației), informațiile respective nu pot fi divulgate. Pot fi adoptate restricții pentru a proteja investigațiile. În acest caz, restricțiile trebuie să rămână necesare și proporționale și, în acest sens, operatorul ar trebui să efectueze o evaluare pentru a verifica dacă informarea persoanei vizate cu privire la restricție aduce atingere scopului restricției.
66. Cu alte cuvinte, în circumstanțe extraordinare, de exemplu în etapele preliminare ale unei investigații, în cazul în care persoana vizată solicită informații dacă este investigată, operatorul ar putea decide să nu acorde informațiile respective la momentul respectiv – dacă această restricție este legală și strict necesară în cazul respectiv pentru ceea ce ar aduce atingere scopului restricției.
67. Într-o etapă ulterioară, cum ar fi după finalizarea etapei preliminare a investigației sau a anchetei, persoanele vizate ar trebui să primească un aviz (specific) privind protecția datelor. În acest stadiu, este încă posibil ca anumite drepturi să fie în continuare restricționate, cum ar fi dreptul de acces la informațiile privind deschiderea unei investigații sau la acuzațiile unor potențiale victime ale hărțuirii²⁸. Acest fapt ar trebui indicat în notificarea privind protecția datelor, împreună cu indicarea unei perioade în care drepturile vor fi restabilite integral, dacă este posibil.

5 CONSULTAREA AUTORITĂȚILOR DE SUPRAVEGHERE [ARTICOLUL 36 ALINEATUL (4) ȘI ARTICOLUL 57 ALINEATUL (1) LITERA (C) DIN RGPD]

68. În conformitate cu articolul 36 alineatul (4) din RGPD, în cazul în care se adoptă restricții la nivelul statelor membre, autoritățile de supraveghere sunt consultate înainte de adoptarea măsurii legislative care urmează să fie adoptată de un parlament național sau a unei măsuri de reglementare întemeiate pe o astfel de măsură legislativă care prevede restricționarea drepturilor persoanelor vizate în temeiul articolului 23 din RGPD.

²⁶ Scopul expunerii de motive este de a explica motivele și contextul unui act legislativ care se bazează pe diferitele etape ale procesului de pregătire.

²⁷ A se vedea articolul 35 alineatul (10) din RGPD.

²⁸ Pentru informații suplimentare, a se vedea Hotărârea CJUE din 17 iulie 2014, YS/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel și Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/M și S, cauzele C-141/12 și C-372/12, ECLI:EU:C:2014:2081, punctele 45 și 46 și Hotărârea din 20 decembrie 2017, Nowak, cauza C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, punctul 56.

69. De asemenea, autorităților de supraveghere le revine sarcina de a oferi consiliere cu privire la măsurile legislative referitoare la protecția drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor lor cu caracter personal, în conformitate cu articolul 57 alineatul (1) litera (c) din RGPD.
70. În cazul în care autoritățile de supraveghere nu sunt consultate în mod corespunzător, în temeiul articolului 58 alineatul (3) litera (b) din RGPD, acestea pot emite avize din proprie inițiativă parlamentului național, guvernului statului membru sau, în conformitate cu dreptul intern, altor instituții și organisme, precum și publicului, cu privire la orice aspect legat de protecția datelor cu caracter personal.
71. În plus, legislația privind protecția datelor la nivel național poate stabili proceduri specifice privind adoptarea de măsuri legislative care vizează restricționarea drepturilor conferite de articolele 12-22 și de articolul 34 din RGPD, în concordanță cu articolul 23 din RGPD. Acest lucru ar putea fi valabil numai dacă este în concordanță cu RGPD.

6 NERESPECTAREA CERINȚELOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 23 DIN RGPD DE CĂTRE UN STAT MEMBRU

72. Comisia Europeană, în calitate de gardian al tratatelor, are datoria de a monitoriza aplicarea legislației primare și secundare a UE și de a asigura aplicarea sa uniformă în întreaga UE, inclusiv prin luarea de măsuri în cazul în care măsurile naționale nu ar respecta dreptul Uniunii.
73. În plus, potrivit principiului supremației dreptului Uniunii, „obligați[a] de a lăsa neaplicată o legislație națională contrară dreptului Uniunii aparține nu numai instanțelor naționale, ci și tuturor organelor statului, inclusiv autorităților administrative însărcinate să aplice, în cadrul competențelor proprii, dreptul Uniunii”²⁹.

7 ELEMENTE SPECIFICE PENTRU OPERATORI ȘI PERSOANELE ÎMPUTERNICITE DE OPERATORI

7.1 Principiul responsabilității

74. Având în vedere principiul responsabilității [articolul 5 alineatul (2) din RGPD] și deși nu face parte din evidențele prevăzute la articolul 30 din RGPD, este o bună practică aceea ca operatorul să documenteze aplicarea restricțiilor în cazuri concrete prin păstrarea unei evidențe a aplicării acestora. Aceste evidențe ar trebui să includă motivele aplicabile pentru restricții, motivul (motivele) dintre cele enumerate la articolul 23 alineatul (1) din RGPD care se aplică (în cazul în care măsura legislativă permite restricții din diferite motive), calendarul și rezultatul testului privind necesitatea și proporționalitatea. Evidențele ar trebui să fie puse, la cerere, la dispoziția autorității de supraveghere a protecției datelor.
75. În cazul în care operatorul are un responsabil cu protecția datelor (RPD), RPD ar trebui să fie informat – cel puțin la modul general – fără întârzieri nejustificate ori de câte ori drepturile persoanelor vizate sunt restricționate în conformitate cu măsura legislativă. RPD ar trebui să aibă acces la evidențele

²⁹ Hotărârea CJUE din 4 decembrie 2018, cauza C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, punctul 38.

asociate și la orice documente referitoare la contextul factual sau juridic în care are loc restricția. Implicarea RPD în aplicarea restricțiilor ar trebui, de asemenea, să fie documentată.

7.2 Exercițarea drepturilor persoanelor vizate după ridicarea restricției

76. Operatorul ar trebui să ridice restricțiile de îndată ce circumstanțele care le justifică nu se mai aplică. În cazul în care persoanele vizate nu au fost încă informate cu privire la restricții înainte de acest moment, acestea ar trebui să fie informate cel târziu la momentul ridicării restricției.
77. Pe durata aplicării unei restricții, persoanelor vizate li se poate permite să își exercite toate drepturile care nu sunt restricționate. Pentru a evalua momentul în care restricția poate fi ridicată parțial sau integral, se poate efectua un test privind necesitatea și proporționalitatea de mai multe ori pe durata aplicării unei restricții.
78. Atunci când restricția este ridicată – fapt care ar trebui să fie documentat în registrul menționat în secțiunea 5 – persoanele vizate își pot exercita toate drepturile.
79. În cazul în care operatorul nu le permite persoanelor vizate să își exercite drepturile după ridicarea restricției, acestea pot depune o plângere la autoritatea de supraveghere împotriva operatorului, în conformitate cu articolul 57 alineatul (1) litera (f) din RGPD.

7.3 Nerespectarea de către operator a unei măsuri legislative care impune astfel de restricții

80. În cazul în care măsurile legislative care impun restricții în temeiul articolului 23 din RGPD sunt conforme cu RGPD, dar sunt încălcate de un operator, autoritățile de supraveghere pot face uz de competențele lor consultative, de investigare și corective împotriva acestuia, ca în orice alt caz de nerespectare a normelor RGPD.
81. În conformitate cu competențele prevăzute la articolul 58 alineatul (1) din RGPD, autoritățile de supraveghere au următoarele competențe de investigare:
 - de a da dispoziții operatorului și persoanei împuternicite de operator și, după caz, reprezentantului operatorului sau al persoanei împuternicite de operator să furnizeze orice informații pe care autoritatea de supraveghere le solicită în vederea îndeplinirii sarcinilor sale;
 - de a efectua investigații sub formă de audituri privind protecția datelor;
 - de a notifica operatorul sau persoana împuternicită de operator cu privire la presupusa încălcare a RGPD;
 - de a obține, din partea operatorului și a persoanei împuternicite de operator, accesul la toate datele cu caracter personal și la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale;
 - de a obține accesul la oricare dintre incintele operatorului și ale persoanei împuternicite de operator, inclusiv la orice echipamente și mijloace de prelucrare a datelor, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul procesual intern.
82. Dacă trebuie aplicate măsuri corective, în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) din RGPD, autoritățile de supraveghere au următoarele competențe:
 - **de a emite avertizări** în atenția unui operator sau a unei persoane împuternicite de operator cu privire la posibilitatea ca operațiunile de prelucrare prevăzute să încalce dispozițiile RGPD;
 - **de a emite avertismente** adresate unui operator sau unei persoane împuternicite de operator în cazul în care operațiunile de prelucrare au încălcat dispozițiile RGPD;
 - **de a da dispoziții** operatorului sau persoanei împuternicite de operator să **respecte** cererile persoanei vizate de a-și exercita drepturile în temeiul RGPD;

- **de a da dispoziții** operatorului sau persoanei împuternicite de operator **să asigure conformitatea operațiunilor de prelucrare** cu dispozițiile RGPD, specificând, după caz, modalitatea și termenul-limită pentru aceasta;
- **de a obliga** operatorul **să informeze persoana vizată cu privire la o încălcare a protecției datelor cu caracter personal**;
- **de a impune** o limitare temporară sau definitivă, inclusiv **o interdicție** asupra prelucrării;
- **de a dispune** rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal sau restricționarea prelucrării, în temeiul articolelor 16, 17 și 18 din RGPD, precum și notificarea acestor acțiuni destinatarilor cărora le-au fost divulgate datele cu caracter personal, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) și cu articolul 19 din RGPD;
- **de a impune amenzi administrative** în conformitate cu articolul 83, în completarea sau în locul măsurilor menționate la articolul 58 alineatul (2) din RGPD, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte;
- **de a dispune** suspendarea fluxurilor de date către un destinatar dintr-o țară terță sau către o organizație internațională.

83. În ceea ce privește competențele de consiliere ale autorităților de supraveghere prevăzute la articolul 58 alineatul (3) din RGPD, acestea au următoarele competențe:

- de a oferi consiliere operatorilor în conformitate cu procedura de consultare prealabilă menționată la articolul 36 alineatele (1) și (5) din RGPD;
- de a autoriza prelucrarea menționată la articolul 36 alineatul (5) din RGPD, în cazul în care dreptul statului membru prevede o astfel de autorizare prealabilă.

8 CONCLUZII

84. Articolul 23 din RGPD permite, în anumite condiții, unui legiuitor național sau al Uniunii să restricționeze, printr-o măsură legislativă, domeniul de aplicare al obligațiilor și al drepturilor prevăzute la articolele 12-22 și 34, precum și la articolul 5 din RGPD în măsura în care dispozițiile acestuia corespund drepturilor și obligațiilor prevăzute la articolele 12-22, atunci când o astfel de restricție respectă esența drepturilor și libertăților fundamentale și constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică, pentru a proteja, printre altele, obiectivele importante de interes public general ale Uniunii sau ale unui stat membru.
85. Restricțiile privind drepturile persoanelor vizate trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 23 din RGPD. Uniunea sau statele membre care emit măsuri legislative de stabilire a acestor restricții și operatorii care le aplică ar trebui să cunoască faptul că aceste restricții au caracter excepțional.
86. Testul proporționalității ar trebui efectuat înainte de introducerea în dreptul Uniunii sau în dreptul intern a unor restricții privind drepturile persoanelor vizate.
87. Autoritățile de supraveghere ar trebui să fie consultate înainte de adoptarea măsurilor legislative de stabilire a restricțiilor și ar trebui să aibă competența de a asigura respectarea RGPD.
88. Odată ce restricțiile sunt ridicate, operatorul ar trebui să le permită persoanelor vizate să își exercite drepturile.

9 ANEXĂ: LISTE DE VERIFICARE – ARTICOLUL 23 DIN RGPD PE SCURT

9.1 Cerințe prevăzute de articolul 23 alineatul (1) din RGPD

- i. *Respectarea esenței drepturilor și libertăților fundamentale*
- ii. *Testul privind proporționalitatea și necesitatea*
- iii. *Măsuri legislative care stabilesc restricții și necesitatea de a fi previzibil (considerentul 41 și jurisprudența CJUE)*
- iv. *Drepturile persoanelor vizate și obligațiile operatorului care pot fi restricționate*
 - a) dreptul la transparența informațiilor (articolul 12 din RGPD);
 - b) dreptul la informare (articolele 13 și 14 din RGPD);
 - c) dreptul de acces (articolul 15);
 - d) dreptul la rectificare (articolul 16 din RGPD);
 - e) dreptul la ștergerea datelor (articolul 17 din RGPD);
 - f) dreptul la restricționarea prelucrării (articolul 18 din RGPD);
 - g) obligația de notificare privind rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal sau restricționarea prelucrării (articolul 19 din RGPD);
 - h) dreptul la portabilitatea datelor (articolul 20 din RGPD);
 - i) dreptul la opoziție (articolul 21 din RGPD);
 - j) dreptul de a nu face obiectul unui proces decizional individual automatizat (articolul 22 din RGPD);
 - k) obligațiile prevăzute la articolele 12-22 din RGPD (articolul 5 din RGPD) și
 - l) informarea persoanei vizate cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal (articolul 34 din RGPD).
- v. *Motive pentru aplicarea restricțiilor*
 - a) securitatea națională;
 - b) apărarea;
 - c) securitatea publică;
 - d) prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea sancțiunilor penale, inclusiv protejarea împotriva amenințărilor la adresa securității publice și prevenirea acestora;
 - e) alte obiective importante de interes public general ale Uniunii sau ale unui stat membru, în special un interes economic sau financiar important al Uniunii sau al unui stat membru, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal și în domeniul sănătății publice și al securității sociale;
 - f) protejarea independenței judiciare și a procedurilor judiciare;
 - g) prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a încălcării eticii în cazul profesiilor reglementate;
 - h) funcția de monitorizare, inspectare sau reglementare legată, chiar și ocazional, de exercitarea autorității oficiale în cazurile menționate la literele (a)-(e) și (g);
 - i) protecția persoanei vizate sau a drepturilor și libertăților altora;
 - j) punerea în aplicare a pretențiilor de drept civil.

9.2 Cerințe prevăzute de articolul 23 alineatul (2) din RGPD

- i. *Scopurile prelucrării sau ale categoriilor de prelucrare;*
- ii. *Categoriile de date cu caracter personal;*
- iii. *Domeniul de aplicare al restricțiilor introduse;*
- iv. *Garanțiile pentru a preveni abuzurile sau accesul sau transferul ilegal;*
- v. *Menționarea operatorului sau a categoriilor de operatori;*
- vi. *Perioadele de stocare și garanțiile aplicabile având în vedere natura, domeniul de aplicare și scopurile prelucrării sau ale categoriilor de prelucrare;*

- vii. *Riscurile pentru drepturile și libertăților persoanelor vizate și*
- viii. *Dreptul persoanelor vizate de a fi informate cu privire la restricție, cu excepția cazului în care acest lucru poate aduce atingere scopului restricției.*